

KÉT HÉT EGY NOVELLA

5-8. osztály

5. forduló

név: ..... iskola: ..... oszt.: .....

Margit Auer: Mágikus állatok iskolája

3. kötet: A kísértetfolyosó

Budapest: Tessloff és Babilon Kft., cop. 2015.

Nina Dulleck rajzaival

Miss Cornfield osztálya

Hétköznapi osztály huszonnéggy gyerekkel.

a becsvágyó
Ida

A beképzelt
Johnny

Az álmodozó
Benni

Az affektálós
Helén

A félénk
Anna-Léna

Vagy a kétbalkézes
Eddie

1) Hogyan képzelte el Miss Cornfield az olvasás hosszú éjszakáját?

.....

.....

.....

2) Hol fognak aludni majd a fiúk?

.....

3) Mit kap majd mindenki hétfő reggel?

.....

4) Mi lesz a program az olvasás hosszú éjszakáján? Mi mindent csinálnak majd a gyerekek?

.....

5) Ki volt Henrietta?

.....

6) Sorold fel a hat állat nevét?

.....

7) Hány állata lesz az osztálynak vasárnapra?

.....

8) Ki volt Eugénia?

.....

9) Miért mentek Eugénia és Eddie Vondracsek bácsihoz?

.....

10) Hol keresték Eddie és Eugénia Vondracsek bácsit?

.....

.....

.....

.....

11) Mi volt a BELÉPNI TILOS táblás ajtó mögött?

.....

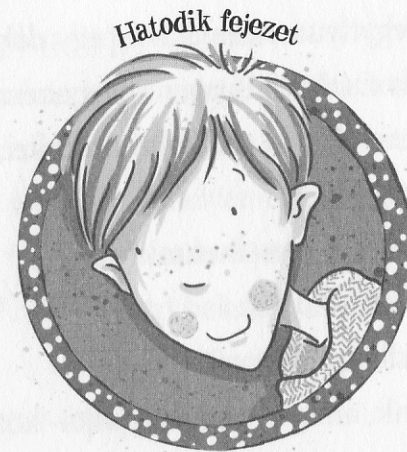
.....

12) Mi volt Eddie teljes neve?

.....

Margit Auer: Mágikus állatok iskolája
A kísértetfolyosó
Nina Dulleck rajzaival

Bp.: Tessloff és Babilon Kft., cop. 2013

A tiltott ajtó

Miss Cornfield lelkesen taglalta, hogyan képzei el az olvasás hosszú éjszakáját. Először is: mindenki bent alszik az iskolaépületben.

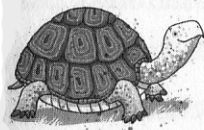
– Matracokat és hálózsákokat hozunk, és szebbnél-szebb könyvekből fogunk közösen olvasni. – Végignézett az osztályon. – A lányok a toronyszobában fognak aludni, a fiúk az első emeleti kis tornateremben. Vondracsek

bácsival már mindent megbeszéltem. Hétfő reggel pedig mindenki kap egy friss zsömlét meg egy doboz kakaót. A „kakaó” szóra Csoki és Pepperoni egyszerre kurjantottak fel. A gyerekek tele voltak kérdésekkel, kezek erdeje emelkedett a magasba.

- Saját történeteket is mesélhetünk?
- Lesz éjszakai kirándulás?
- Meddig maradhatunk fenn?
- Addig olvasunk, amíg el nem alszunk – közölte Miss Cornfield. – Persze, saját mesét is mondhattok. És igen, lehet, hogy belefér egy kis kirándulás. – Kinézett az ablakon. Az égen sötét fellegek gyülekeztek. Hirtelen az osztályterem is elsötétült. – Ha az időjárás engedi. Felkapcsolta a kis lámpát, amely a tanári asztalon állt. A lámpa barátságos fényt árasztott. Miss Cornfield az asztal fiókjában kotorászott.
- Mindent felírtam nektek. – A fiókból elővett egy köteg papírt, és meglengette a levegőben. – A szüleitek is tudnak már róla. A legutóbbi szülői értekezleten megbeszéltem velük. Meglepetésnek szántuk. Na, mit szóltok?
- Juhúú! – A terem visszhangzott az örömkriáltásoktól.

Csak Henrietta fanyalgott.

- Nekem meg fog fájdulni a fejem ennyi olvasástól.
- Legalább gyakorolsz! – vigasztalta Benni kis barátnőjét.
- Már el is kezdheted. – Azzal a teknős orra elé tolta a füzetét, amelyen ez állt: „Házi feladatok”.

Henrietta hunyorgott.

- Nyári beleadok?

Ezalatt a tanárnő szétosztotta a papírokat.

- A mobiltelefont természetesen mindenki otthon hagyja – közölte, miközben a padok között sétált.
- Inkább hozzatok annyi könyvet, amennyit csak elbírtok!
- Én nem érek rá – jelentette ki Helén. – Vasárnaponként szusibárba megyünk a szüleimmel.
- Ezúttal pizza lesz a vacsora – mondta Miss Cornfield.
- Házhozszállítással rendeljük meg. Ezt is megbeszéltem a szülőkkel.
- Fincsi! – kurjantott Csoki, és a hasát simogatta. Ida jelentkezett.
- Az állatok is jöhetnek?

– Persze – bólintott Miss Cornfield, és neki is a kezébe nyomott egy papírlapot. – Mind a heten!
Heten? Ida meglepetten pillantott föl rá.
– Rabbat, Caspar, Eugénia, Henrietta, Pepperoni, Juri – számolta őket hangosan. – Csak hat állatunk van!
– Vasárnapra heten lesznek – felelte titokzatosan Miss Cornfield.
Ebben a pillanatban kialudt a kislámpa az asztalon.
– Még ilyen... – Miss Cornfield az ajtóhoz ment, hogy felkapcsolja a mennyezeti világítást, de nem történt semmi. – Áramszünet van – állapította meg.
– Biztos a gondnok cseszett el valamit – szólt közbe Silas.
– Belefűrt a kábelbe, vagy ilyesmi.
Miss Cornfield a vetítőt próbálta bekapcsolni – hiába. Sóhajtott.
– Ki szól Vondracsek bácsinak? – kérdezte.
Eugénia Eddie-re nézett, és kacsintott.
– Mavajd mi! – mondta, és szélesre nyújtóztatta a szárnyait. – Úúúgy repülnék egy kivicsivit!
A denevér a szárnyát csattogtatva máris az osztályterem ajtaja felé repült.

Miss Cornfield meglátta Eugéniát, és bólintott.
– Nyomás Vondracsek bácsihoz! Bizonyára a technika-teremben van.
– Hová megyünk? Mit csinálunk? – értetlenkedett Eddie, aki már megint nem tudta követni az eseményeket, de aztán nem kérdezősködött tovább, inkább szaladt Eugénia után. Ha ki lehet menni az osztályból, abból nagy baj nem lehet.
Milyen könnyű minden, ha az embernek van egy mágikus állata!
– Vigyázz, lépcső! – szólt rá Eugénia, és Eddie egyszer sem botlott el. Vondracsek bácsi viszont nem volt a technika-teremben. A büfében sem találták. Keresték mindenütt, Eddie becsöngetett a házikója ajtaján, még a kerti szerszámosbódé ajtaját is megzörgette.
Sehol senki.
– Fura – mormolta Eddie.
Már éppen vissza akartak térni az osztályba, amikor a zsibongóból nyíló egyik ajtóban egy pillanatra feltűnt egy szürkeköpenyes alak. Az ajtó a következő pillanatban be is csukódott.

– Nahát – Eddie csak ennyit tudott kinyögni.
Az ajtó ugyanis nem akármilyen ajtó volt, mert egy tábla
függött rajta, ezzel a felirattal:

Máskor mindig zárva volt. Ma résnyire nyitva.

– A tiltott ajtó – suttogta Eddie, és megremegett. – Mit
művelhet odabent a gondnok?

Eugénia egy pillanatig habozott. De csak egy pillanatig.

– Nekünk megbízatásunk van. Uvutávánava! – És be-
hussant az ajtóresen.

Eddie hátán végigfutott a hideg. Az ajtó mögött sötét
folyosó nyílt, nem látott semmit.

– Maradj itt! – kiáltotta Eddie. Nem volt ideje elmagyaráz-
ni Eugéniának, hogy tilos a bemenet.

– Tökéletes életkörülmények egy denevér számára –
kiabálta lelkesen odabentről Eugénia. – Jó kis dohszag,
jó kis sötét!

– Eugénia! – Eddie odament, nagyobb rést nyitott az

ajtón, és bedugta a fejét. Odabent koromsötét volt,
és a folyosó mintha végtelen hosszú lett volna. Hideg
fuvallatot érzett. Megborzongott.

A borzalmak pincéje... A végzős diákoktól már ő is
hallott róla. A rémtörténet főszereplője az iskola alapítója,
Wunibald von Winterstein, aki állítólag kínoztatta a diá-
kokat.

– Amikor meghalt, nem a temetőben temették el, csak
bedobták a testét a pincébe –, mondták a nagyok halk,
vészjósló hangon, míg a kicsik tágra nyílt szemmel,
sírásra görbült szájjal hallgatták a rémtörténetet. – Azóta
csontvázként bolyong az épületben.

Eddie-nek már attól is libabőrös lett a háta, hogy ez eszébe
jutott. Dehogyan fog ő oda bemenni! – Gyere vissza! –
kiabált Eugénia után. Vajon hallja még?

– De sok sötét folyosó! Valóságos labirintus! Csupa-
vajó!

Bergmann tanárnő alakja tűnt fel Eddie háta mögött.

– Edgar Petersen! Te meg mit csinálsz itt? – kérdezte
meghökkenve. – Azonnal tessék visszamenni az osz-
tályba!

– Nem tudsz olvasni? – És az ajtóra kifüggesztett táblára mutatott.

– Vondracsek bácsi odabent van – hadarta Eddie. –

Az áramszünet miatt kell szólnom neki.

Bergmann tanárnő a homlokát ráncolta.

– Odabent?... Ugyan már, biztosan rosszul láttad. –

A kilincsért nyúlt. – Nézd meg inkább a technikateremben.

– Ööö... Ott nincs – dadogta Eddie, miközben a lábát gyorsan az ajtórésbe dugta. Kétségbeesetten kukkantott be még egyszer a koromsötétbe. Eugénia! Nem hagyhatja itt a barátnőjét!

– Indulás! – förmedt rá a tornatanárnő, és megpróbálta odébb tolni Eddie-t, de ő megmakacsolta magát.

– Micsoda dolog ez! – türelmetlenkedett a tanárnő. Ekkor a sötétségből, mint valami miniatűr vadászgép, kiröppent a denevér, és gyorsan bebújt Eddie pulóverének ujjába.

– Huhh... Nem sok hiányzott... – csipogta Eugénia levegő után kapkodva.

Eddie végre odébb lépett, és Bergmann tanárnő becsukhatta az ajtót.

– Ha még egyszer itt talállak, jelentem az igazgató úrnak

– közölte fenyegető hangon. – Diákoknak semmi keresnivalójuk itt, megértetted?